A SZIKLA

Éjszaka volt. Az ember a kunyhójában aludt, mikor hirtelen fény töltötte be a szobát és megjelent Isten. Az Úr azt mondta neki, hogy el kell végeznie egy feladatot, és odavezette egy hatalmas sziklához, ami a kunyhóval szemközt volt.

Az Úr elmagyarázta az embernek, hogy a hatalmas sziklát teljes erejébõl kell tolnia. Így hát az ember ezt tette nap, mint nap. Több éven keresztül reggeltõl estig küszködött a kõvel, nekifeszült a hátával, a vállával a nagy szikla hideg felszínének, és teljes erejébõl nyomta. Minden este kimerülve és fájó tagokkal tért vissza a kunyhójába. Úgy érezte, hogy az egész napja hiábavaló volt.
Ahogy az ember elbizonytalanodott, a Sátán elhatározta, hogy színre lép és gondolatot ültet el az ember agyában, hogy 'Hosszú ideje napról napra kínlódsz azzal a sziklával és az mégsem mozdult meg.' Sikerült azt a benyomást keltenie benne, hogy a feladat lehetetlen és felsült vele. Ez a gondolat teljesen elbizonytalanította és elcsüggesztette õt.

-Miért töröd magad ezért? - kérdezte a Sátán. -Felesleges annyi idõt rászánnod. Csak éppen, hogy told egy kicsit, az is elég lesz.

Ez volt az, amit az elcsüggedt ember is tervezett, de elhatározta, hogy elõtte imádságban az Úr elé viszi ezeket a zaklatott gondolatokat.

-Uram - mondta - hosszú ideje fáradozom, és keményen szolgállak téged, minden erõmet latba vetve, ahogyan kérted. De még mostanra sem sikerült elérnem, hogy a kõ akárcsak egy fél millimétert is mozduljon. Mit csinálok rosszul? Miért nem tudom teljesíteni a feladatot?

Az Úr könyörületesen válaszolt:
-Barátom, én arra kértelek, hogy szolgálj engem, amit te elfogadtál. Azt mondtam, az a feladatod, hogy nyomd azt a követ teljes erõdbõl, amit meg is cselekedtél. Én egyszer sem mondtam neked, hogy azt el kell tolnod. Neked csak annyi volt a dolgod, hogy nyomd a sziklát. Most pedig hozzám jössz, mert úgy gondolod, hogy feleslegesen vesztegetted az idõdet és az erõdet. De ez igazán így van? Nézz csak magadra! A karod erõs és izmos, a hátad kigyúrt és barna, a kezeden bõrkeményedés van az állandó erõlködéstõl, a lábad masszív és kemény lett. Az ellenállás megerõsített és most sokkal többre vagy képes, mint eddig. Igaz, hogy nem mozdítottad meg a követ, de én csak azt kértem, hogy engedelmeskedj és nyomd azt teljes erõdbõl, hogy gyakorold a hitedet és bízz az én bölcsességemben. Ezt te meg is tetted. Most akkor, barátom, elmozdítom a követ.

Sokszor, mikor Isten szavát halljuk, hajlamosak vagyunk arra, hogy a saját eszünkkel próbáljuk megfejteni, mit is szeretne tõlünk. Pedig ilyenkor Isten csak engedelmességet akar és azt, hogy higgyünk Benne. Vagyis gyakorold a hitet, amely hegyeket mozdít el, de ne felejtsd, hogy Isten az, aki a hegyet elmozdítja.

Forrás: www.keresztenydalok.hu